

Ο πατέρας του Γρηγορίου ήταν επιφανής συγκλητικός στην αυλή του αυτοκράτορα Ανδρονίκου Β΄ Παλαιολόγου. Ο χαρισματικός Γρηγόριος , ολοκληρώνοντας τις σπουδές του στις θύραθεν επιστήμες, δεν ήθελε να ενταχθεί στην υπηρεσία της αυτοκρατορικής αυλής, αλλά αποσύρθηκε στο Άγιον Όρος.

Ξεκίνησε τη μοναχική του πολιτεία στην ιερά μονή Βατοπαιδίου, όπου έγινε μοναχός, και αργότερα πήγε στη Μεγίστη Λαύρα όπου συνέχισε τον –πολύμοχθο αγώνα της ασκήσεως νήφων, ησυχάζων και προσευχόμενος. Ο άγιος Γρηγόριος πρωτοστάτησε στον πνευματικό αγώνα κατά του αιρετικού Βαρλαάμ και τον νίκησε, αποκηρύσσοντας την πλάνη της διδασκαλίας του.

Το 1347 ο άγιος Γρηγόριος χειροτονήθηκε μητροπολίτης Θεσσαλονίκης. Διέπρεψε ως μεγάλος ασκητής και θεολόγος, λαμπρός ιεράρχης και θαυματουργός. Η Υπεραγία Θεοτόκος, ο άγιος Ιωάννης ο Θεολόγος, ο άγιος Δημήτριος, ο άγιος Αντώνιος ο Μέγας, ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος και οι άγγελοι του Θεού παρουσιάστηκαν σ' αυτόν σε διάφορες περιστάσεις. Ποίμανε την Εκκλησία της Θεσσαλονίκης επί δεκατρία έτη, από τα οποία το ένα ήταν αιχμάλωτος στην Ασία. Ο μακάριος εραστής της ησυχίας άγιος Γρηγόριος αναπαύθηκε ειρηνικά το έτος 1360 και έλαβε την ουράνια κατοικία του στη Βασιλεία του Κυρίου Ιησού Χριστού. Το χαριτόβρυτο και ευώδες λείψανό του αποθησαυρίζεται στη Θεσσαλονίκη, στον πανέμορφο μητροπολιτικό ναό που κτίσθηκε προς τιμήν του.

Από το βιβλίο: «Αγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς
Πνευματικό ημερολόγιο
Ο Πρόλογος της Αχρίδος
Βίοι Αγίων, Ύμνοι, Στοχασμοί και Ομιλίες για κάθε ημέρα του χρόνου.
Νοέμβριος»

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΑΘΩΣ